

flæer jo før jo hellere. Man henviser til, at de mange Lovarbejder, der foreligge for os, skulde lide ved, at Regjeringen traadte fra. Seg er ikke istand til at see, hvilke væsentlige Hindringer for disse Arbejders Fremme der derved skulle komme frem. For at tage et Exempel: Vi have jo bestemt Udsigt til at faae den vigtige Lov om Livrenter og Forsørgelsesanstalten gennemført; hvad skulde da nu være til Hinder derfor? Maa man ikke forudsætte, at enhver Regjering vil gennemføre den? Seg kan tage en af de andre betydelige Love, nemlig Indkomstskatloven, som jeg for mit Vedkommende lægger megen Vægt paa, ikke Forslaget om Formerne, men i det Hele taget hvorvidt vi ville give Regjeringen Pengene for den nærmest kommende Tid. Seg seer ikke, at der er noget særegent Udtryk i denne Lov for den høitærede Finantsminister's personlige Mening. Udkastet er jo omfakt her i Folkethinget og bliver det maaskee yderligere i Landstthinget, og bliver rimeligviis snarere Udtryk for enkelte herværende Medlemmers Overbeviisning. Og gjælder det ikke i de fleste Sager, at de mere ere Udtryk for Medlemmernes end for Regjeringens Anskuelse? Tager jeg f. Ex. Lønningslovene — jeg lægger ogsaa megen Vægt paa, at Lønningslovene blive færdige, der er jo et levende Duffe herom tilstede hos Alle, men jeg seer ikke Andet, end at jeg ogsaa godt, ja, maaskee meget bedre kunde tænke mig en Overenskomst om disse Love med en anden Regjering end den nuværende. For mig har det stor Vægt, at vi faae positive Resultater, men ved den nøieste Overveielse er jeg ikke istand til at see, at vi faae mere positive Resultater ved at beholde den nuværende Regjering til Sessjonnens Slutning end ved, at den gaar af strax. Seg kan saaledes ikke see, at det kan skade, at Regjeringen, indgiver sin Dimission strax fremfor at vente til Sessjonnens Slutning. Det forekommer mig tværtimod at være heldigt. Seg troer, at enhver af os, og ikke mindst Regjeringen, selv føler den Usikkerhed, der er i alle vore Forhandlinger, føler Regjeringens Mangel paa Indflydelse; men er det ikke aldeles tydeligt, at en af de vigtigste Grunde til Regjeringens Mangel paa Indfly-

delse er den, at den kun vil blive en kort Tid? Der er af et andet Medlem nævnt det Udtryk, at man gif „paa Pumperne“. Kan Noget mere bidrage til at give Mangel paa Holdning og Mangel paa Indflydelse end netop det, at Alle have denne Overbeviisning. Seg vil sige til, at det jo maae have overordentlig Indflydelse paa Ministrene selv, at de gaar med den Overbeviisning, at det Hele er aldeles midlertidigt; de maae være halvt kjede af Forretningerne, naar de have ifinde om meget kort Tid at træde bort fra Skuepladsen. Netop for vore Forhandlingers Skyld forekommer det mig at være i høi Grad heldigt eller rettere sagt aldeles nødvendigt, naar det Hele skal gaar godt, da at have en Regjering, som ikke skifter maanedsviis, men har ifinde at blive, eller ialfald anstrænger sig for at blive paa den Plads, som den indtager. Seg vil sige Et til, og det er det, at det er ganske vist Hans Majestæt Kongen, der udnævner Ministrene; men der er dog mange Momenter, der her nødvendigviis maae gjøre sig gjældende, og jeg kan ikke nægte, at, naar jeg seer paa dette, foretrækker jeg ubetinget, at Ministerkister skæe, medens Rigsdagen er samlet, fremfor at det flæer, naar Rigsdagen er sendt hjem. Maa jeg nu end indrømme, at vi ikke ere komne til det parlamentariske System, saa kan jeg dog ikke Andet — og jeg troer, der ikke er Mange, der ikke ville give mig Ret deri — end lægge stor Vægt paa, at Regjeringen staaer i saa note Overensstemmelse med Rigsdagen, og fremfor Alt med den Deel af Rigsdagen, der har den berovgende Magt, den Deel af Rigsdagen, hvor Lyngdepunktet ligger, Folkethinget. Og det er dog rimeligt, at der bliver taget særligt Hensyn til denne Overensstemmelse, naar Rigsdagen sidder midt i Arbejderne, fremfor naar Rigsdagen er sendt hjem, til hvilken Tid dette Hensyn ikke gjør sig gjældende med den Styrke, som det maa gjøre sig gjældende med ogsaa for de eventuelle Medlemmer selv af et Cabinet; denne Styrke har det kun, saalænge Rigsdagen er samlet. Man vil nu sige, at i ethvert Tilfælde egner netop fra mit Standpunkt den nuværende Situation med de Spørgsmaal, der nu foreligge, sig ikke til, at der med vel-